

ישיבת הקראה מיום 23/04/2012
בראשות האב"ד סא"ל נועה זומר
והשופטים רס"ן סרור ליאת וסרן בר אילן איתי

נאשם: ח/סמ"ר

תובע: סרן בלה גלפנד

סנגור: עו"ד דנה נוף

רשמת: אוקסנה

אב"ד מזהה את הנאשם.

נ: אני מצהיר כי עו"ד דנה נוף מייצגת אותי בדיון היום.

ת' וס': הגענו להסדר טיעון.

אב"ד מבהירה לנאשם כי בית הדין לא מחויב לכבד הסדרי טיעון לגבי העונש.

נ: אני מבין.

ת: מגישה כתב אישום מתוקן בכפוף להודאה.

שופטת מקריאה את כתה"א המתוקן.

נ': כתה"א המתוקן ברור לי ואני מודה במיוחס לי בו.

ת: מגישה פרטים נוספים, מסומנים ת/1.

נ: מאשר את הפרטים הנוספים.

הכרעת דין

על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן ובפרטים הנוספים, מורשע הנאשם בעבירות הבאות:

1. התעללות, לפי סעיף 65 (א) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו - 1955 + סעיף

29(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו - 1955.

ניתנה והודעה היום, א' אייר תשע"ב 23/04/2012, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופט

1	
2	<u>ראיות לעונש:</u>
3	
4	תובע מגיש:
5	מגישה תדפיס אישי, מסומן ת/2 .
6	אלה עדיי.
7	
8	סנגור מגיש:
9	מגישה מכתב מאביו של הנאשם, מסומן ס/1 .
10	מסמכי גירושין, מסומן ס/2 .
11	דו"ח עובדת סוציאלית, מסומן ס/3 .
12	אסופת מסמכים כלכליים על שם האב, מסומן ס/4 .
13	מסמכים רפואיים על שם האב והאח הצעיר, מסומן ס/5 .
14	דפי חשבון בנק על שם הנאשם, מסומן ס/6 .
15	תעודת מצטיין מג"ד יום העצמאות – תשע"א, מסומן ס/7 .
16	אלה עדיי.
17	
18	
19	<u>סיכומים:</u>
20	
21	תובע מסכם:
22	במסגרת הסדר הטיעון בתיק נבקש כי על הנאשם יישנו 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל
23	שחודשיים מתוכם יורצו בכליאה ממשית וחדש נוסף בעבודה צבאית. בנוסף, נבקש
24	מאסר מותנה בעבירות של התעללות ואלימות וכן כי הנאשם יורד לדרגת טוראי.
25	מעונש הכליאה הממשית, ההסכמה היא כזו שינוכו ימי המאסר והמחבוש שריצה.
26	ההסדר אליו הגענו לוקח בחשבון את העובדה כי הנאשם מודה כאן בהזדמנות
27	הראשונה לאחר שחזר מכפירתו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, ומוותר על ראיות משפטיות
28	ראייתיות בכל הקשור להסכמה של המתלונן. יצוין כי הנאשם למעשה, הביע חרטה
29	כבר בחקירתו במצ"ח על המעשים בהם הורשע כעת. כמו כן, לקחנו בחשבון את מידת
30	המעורבות של הנאשם במעשים המיוחסים לו. מדובר במי שאמנם השתמש בכלים
31	בהפעלת האלימות, כגון האנטנה והרצועה, אך מנגד, מדובר במי שלא היה המנהיג
32	והעומד בראש של המעשים הללו. ולמעשה לא היה הרוח החיה מאחוריהם. במובן זה,
33	אנו סבורים כי חומרת מעשיו דומה לזו של מעורבים אחרים בתיק המקביל שבהם נגזרו
34	עונשים זהים לעונש המדובר בו כאן. בנוסף, לקחנו בחשבון את נסיבותיו האישיות
35	מבית כפי שעולות מהמסמכים שהוגשו. וכן את שירותו המועיל והטוב עד כה כפי
36	שנתמך גם כן במסמכים וזאת חרף הנסיבות האישיות שאינן פשוטות. אנו חושבים כי
37	ההסדר מאזן באופן ראוי בין השיקולים השונים. נבקש מבית הדין לכבד את הסדר
38	הטיעון.
39	
40	סנגור מסכם:
41	מצטרפת לדברי חברתי. אבקש לכבד את ההסדר כלשונו. למעשה אנו מכירים פרשות
42	דומות שלצערי, היו. הן מוכרות בחטיבה 188, בגולני. וכנראה עוד שלא קיבלו הדים
43	תקשורתיים. אולי הגיעה העת לבחון אחריות מעבר לרמת השג, אחריות מפקדים –
44	בכירים או זוטרים. ולא להתעלם מכך שמדובר במסורת רבת שנים, פסולה ושלילית
45	בעיני, ואינני מצדיקה אותה, אך היא שם. הלכה למעשה, צה"ל הגדול לא יכל עד כה,
46	ולא הצליח למגר את התופעה הזו שלטעמי צריך למגר אותה בדרך של חינוך. ידעו
47	לעשות זאת כשהיה צורך בכך בכל נושא משחקי הנשק. מן הראוי שיגיע בכל מקרה,
48	נציג בכיר וידע לומר מה יקרה באם ימשיכו את המסורת הזו. מרשי למד שהטקסים היו
49	חלק מהווי הפלוגה, הכל בהסכמה, כפי שעולה מכתב האישום, המתלונן לא טען כי
50	לא הייתה אי הסכמה. בעבר, הנאשם חווה את אותם הדברים המיוחסים לו היום, וניתן
51	לזהות פה בעצם התנהגות נלמדת לבין מה שהוא ראה, וזה מה שהוא עשה. אני יכולה
52	לומר שלפי דבריו, הוא עשה אולי עשירית ממה שעשו לו. גם מאירועים שמוחסים לו

1 כיום, הוא נגרר ולא היה רוח אחראית. מלכתחילה הנאשם נשפט בדין משמעתי אצל
2 המג"ד, הוטל עליו עונש מחבוש. התחיל לרצות את העונש, ואז נפתחה חקירת מצ"ח.
3 לעומתו, מפקדים אחרים לא נשפטו, למעט אחד, סמ"פ בדין משמעתי. לא באמת חקר
4 את התופעה בדרג המפקדים. מה שמעצים את התחושה שמדובר כאן באפלייה,
5 תחושה של אכיפה ברירנית. הנאשם התגייס בנובמבר '09, למרות שמשיחה ראשונית
6 עם משקית ת"ש, הוא זכאי להקלות, לפחות ת"ש 5. הוא בחר שלא לממש את הזכויות
7 האלה, לא "לנצל" את הנסיבות האישיות האלו, הוא בחר להיות לוחם. אמר שהוא
8 רוצה להיות כמו כולם ולכן לא ניצל גם הקלת ת"ש 2 שסופי שבוע שהוצעה לו.
9 במסמכים המוגשים, ניתן ללמוד בעיקר מחוות הדעת השונות, והמסמכים עצמם
10 שמאששים את הסיכום של עובדת סוציאלית ורמ"ד שיקום. ממסמכים אלה עולה כי
11 מדובר במשפחה קשת יום, חד הורית שבה האב הוא ההורה היחיד. האם ניתקה קשר
12 עם המשפחה, למעט הבן הצעיר. אני חושבת שהיא אפילו לא יודעת מה קורה עם
13 מרשי בחדשים האחרונים. אנו מדברים על אב חולה, שנדרש לטיפול יום-יומי שנלחם
14 מלחמת הישרדות מנטלית, כלכלית, מטפל גם באח הצעיר, הנדרש לטיפול תרופתי.
15 במצב הכלכלי הקשה, חובות רבים, קשים המוכרים על ידי גורמי רווחה ות"ש צה"ליים.
16 לעניין המשפט עצמו, כבר במשפט אצל המג"ד כשהתפוצצה הפרשייה, הוא מיד הודה
17 ואמר "אני מודה על טעותי, שלא דאגתי לחייל בניגוד למחויבות שלי. מצטער על
18 האלימות שלא עצרתי". גם בחקירתו במצח, הוא הביע צער ואמר "אני לא יודע למה
19 נגררתי. יצאתי טמבל. באותו רגע זה נראה לי בסדר. עכשיו אני מבין שזה לא בסדר,
20 אני מצטער שזה הגיע למצב הזה". ההודאה של הנאשם מגלמת חרטה ולקיחת
21 אחריות בהודמנות הראשונה, הוא שיתף פעולה עם גורמי מצ"ח, מסר כי לא היה מדע
22 לפגיעה במתלונן, פעל מתוך דפוסים שהכיר ולא מתוך כוונת זדון. לא מדובר באדם
23 רע, לא מדוברים במעשים שנעשו מתוך סאדיזם לשמו. בדיעבד, מבין שטעה ושגרר
24 אחר אחרים, שהיה צריך לבלום. למעשה, חסך כאן זמן שיפוטי רב, ויתר על טענות
25 משפטיות כבדות משקל, במיוחד בכל הנוגע לשאלת הסכמת המתלונן, בנסיבות
26 כאלה מתגבשת עבירת התעללות. הוא מבין היום כי היה כאן שיקול דעת מוטעה,
27 שחונך כי מדובר במעשים לגיטימיים והיום נותן על כך את הדין. נכון, לא היה מספיק
28 חזק בכדי לעצור, הוא נגרר, הוא לא היה הרוח החיה, והיום בעצם מקבל עונש כבד
29 שאינו בא לידי ביטוי ברכיבי הענישה שכבר פורטו. אלא כמי ששירת כלוחם בגבעתי,
30 סיים בהצלחה הכשרות רבות, השתתף בפעולות מבצעיות, חירף את נפשו למען
31 המדינה, למעשה עד משפט המג"ד לא נשפט – אף סוג משפט שהוא. מבחינתו, רכיב
32 ההרחקה, כפי שניתן ללמוד מחומר הראיות, יש החלטה גורפת להרחיק את כל
33 השותפים ממערך הלחימה, זהו העונש האמיתי. הענישה של ההרחקה וההורדה בדרגה
34 עליה עמל קשות, היא המשמעותית ביותר עבורו, שבחר לוותר על הקלות הת"ש בכדי
35 לשרת כלוחם. ההסדר מאפשר רישום פלילי מופחת, משכך הוא צופה פני עתיד.
36 אבקש לקבל את המלצת בית הדין שיצא לחופשה ביום העצמאות, הוא לא יצא בפסח
37 ראשון ולא פסח שני. הוא לא מוגדר כמסוכן. הוא אמור לסיים את ריצוי עונשו
38 ב-5/05/2012, נבקש שיתחיל ברצף את עבודות השירות שלו ב-06/05/2012.
39 נבקש מבית הדין לכבד את הסדר הטיעון.

40
41 נ: אני רוצה להביע חרטה, לבקש סליחה מ- [REDACTED] לא הייתה שום כוונה להגיע
42 לדברים כאלה ואחרים כפי שהגענו אליהם היום. הבנתי היום לגבי הדברים שאני
43 מואשם בהם, הרבה יותר גדולה ממה שהייתה לי אז. אם הייתה לי אותה הבנה כמו
44 היום, בזמנו, הייתי מונע את הדברים האלו. אז, זה לא נראה לי פסול. כאשר הסמ"פ
45 עשה לי את אותם הדברים, זה לא נראה לי כמשהו פסול. זה לא רק לאלה שיושבים
46 בבית הכלא, זה יכול לגרום להמון בעיות וחבלות. לאחר שאסיים את המעצר, חודש
47 עבודות השירות, אם בית הדין יסכים לעסקה, ארצה לחזור להמשיך לשרת, לסיים את
48 השירות כמו שצריך.
49

50
51 **אב"ד מקריאה גזר דין.**

גזר דין

1. הנאשם, סמ"ר, נותן את הדין בגין עבירה של התעללות, שעניינה מספר אירועים בהם היכה חייל מיחידתו.

כעולה מכתב האישום המתוקן ומן הפרטים הנוספים, במהלך חודש דצמבר 2011, נתבקשה מחלקתו של סמ"ר יונתן הארדבל להיערך למסדר ע"י חיילי המפל"ג, עמם נמנו, בין היתר, הנאשם וסמ"ר עוז עטיה. סמ"ר כנס לחדר מגוריהם של השניים, כדי למשוך ציוד. השניים ביקשו מסמ"ר אנטנת 'סנופי', והנאשם אמר לו "פעם אחרונה שחיילים לא עומדים בזמן". לאחר מכן, במשך כשתי דקות, היכו אותו הנאשם וסמ"ר לסירוגין, כשש מכות כל אחד, תוך שסמ"ר משתמש באגרופיו, והנאשם משתמש באנטנה הנ"ל כשוט, והצליף באמצעותה בסמ"ר הארדבל.

סמ"ר ספג מכות מן הנאשם וסמ"ר באירוע נוסף באותו חודש, שאז "העניקו" לו השניים כיסוי לדיסקית, לאחר שאמרו לו שהוא "עושה עבודה טובה", ועליו "לייצג את הפלוגה גם בחוץ". הנאשם וסמ"ר הכו את סמ"ר בידיהם, כחמש מכות כל אחד, תוך שהם מתחרים ביניהם על עוצמת המכות.

כחודש לאחר מכן, בחודש ינואר 2012, החליטו הנאשם וסמ"ר "להעניק" לסמ"ר את רצועת הנשק הישנה של הנאשם. השניים קראו לסמ"ר אל חדר השירותים, ואמרו לו ש"הוא הולך לקבל מכות". סמ"ר השיב "אין לי כוח", אך לבסוף הגיע לחדר השירותים, שם אחז סמ"ר ברצועת גומי באורך של כ-20 ס"מ, אשר שימשה כשוט, ושאל את סמ"ר "אם הוא מכיר אותה". באותו מעמד, סיפר הנאשם לסמ"ר כי גם הוא עצמו עבר "טקס הענקת רצועה", במהלכו הוכה באמצעותה. הנאשם וסמ"ר הורו לסמ"ר להוציא מכיסו את מכשירו הסלולארי, להניח אותו ואת נשקו על הספסל, ולהסתובב. לאחר מכן, הצליפו בו – סמ"ר באמצעות רצועת הגומי, והנאשם באמצעות רצועה לנשק – במשך כחצי דקה ובקצב מהיר. סמ"ר נפל על ברכיו, וסמ"ר אמר כי "זה מספיק". לאחר מספר שניות, קם סמ"ר על רגליו, והשניים העניקו לו את הרצועה לנשק, חיבקוהו ואמרו לו ש"אין לו מה לדאוג". בתום האירוע, הרים הנאשם את חולצתו של סמ"ר כדי להציג את המכות שספג בפני חייל אחר, אשר התלונן על כאבים ממכות שספג מסמ"ר. סמ"ר עצמו סבל בעקבות המעשים, וכן בעקבות אירוע נוסף בחודש פברואר 2012, מכאבים בצלעותיו. אף שביקש שלא להתלונן, הרי לאחר שאובחנו שטפי דם בגבו, הופנה לבדיקת רופא וקיבל המלצה ליום מנוחה אחד.

2. הנאשם גוייס לצה"ל בחודש נובמבר 2009, כלוחם. לאחר מכן שירת כמ"כ, ובעת האירועים כסרס"פ. ביום העצמאות התשע"א נבחר כמצטיין מג"ד.

שירותו המועיל אינו מובן מאליו, לנוכח נסיבות משפחתיות שאינן קלות. אביו תומך ומגדל לבדו את הנאשם, אחותו ואחיו הצעיר, הזקוק לטיפול תרופתי. האם ניתקה קשר כמעט כליל עם ילדיה, מאז פרידתה מן האב, ואיננה משתתפת במישור כלכלי או אחר בהוצאותיהם. האב, הסובל מבעיות רפואיות שונות ומשתכר משכורת מינימום, מצוי

בחובות כבדים, לרשויות ולגורמים בשוק האפור. משכורתו הצבאית של הנאשם משמשת לתחזוקת הבית, והוא עצמו ויתר על הקלות ת"ש שונות שהוצעו לו, כדי לשרת כלוחם ככל הלוחמים. המשפחה מוכרת לרשויות הרווחה, אשר התרשמו ממסירותו של האב לילדיו, חרף כל הקשיים עימם הוא מתמודד. במכתבו אלינו, תיאר האב את הייסורים העוברים עליו מאז מעצרו של בנו, ועתר להתחשבות בעונשו, כדי שלא לפגוע בעתידו. הנאשם עצמו, בדברו האחרון, הרשים אותנו בחרטה שהביע על המעשים. בשעתו, לא ראה בהם פסול, אך כעת הוא מבין את המשמעויות שהם עלולים לגרום, ומבקש את סליחתו של החייל המוכה. ברצונו להמשיך ולסיים את שירותו כנדרש.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, המתחשב בחיסכון הניכר בזמן שיפוטי, עקב ויתור על טענות ראייתיות ונטילת האחריות המיידית על המעשים. עוד נשקלה העובדה כי אף שהשתמש גם באנטנה וברצועה במהלך המעשים, לא היה הנאשם הרוח החיה מאחוריהם.

דיון והכרעה

4. אלימות פיזית כלפי חיילים הנמוכים בוותק או בדרגה, בין במהלך מסדר, ובין כחלק מ"הענקת חפצים", היא פסולה מכל וכל. בשלוש הזדמנויות שונות, במהלך חודשיים, שבו הנאשם וחייל אחר והכו את סמ"ר, אשר לא הביע חוסר הסכמה למעשים – אך ורק משום שהבין, כעולה מן הפרטים הנוספים, כי "זו מסורת". האלימות כללה שימוש בידיהם של המכים, אך גם באמצעים קרים – של הצלפה באנטנה וברצועות. בטענה בדבר דפוס מושרש של אירועים דומים, אותם חווה גם הנאשם עצמו, אין כדי לגרוע מן הפגיעה בכבודו של סמ"ר ובחירותו על גופו, ומן ההשפלה הנגרמת ומועצמת עקב ביצוע המעשים בנוכחותם ובחשתתפותם של שני חיילים בצוותא (וראו רע"פ 2350/10 סג"ם חיים פלק-מזרחי נ' התצ"ר, תק-על 2010(3), 2096 (2010), והאסמכתאות שם). אילולא השלכות הרישום הפלילי בגין ההרשעה, לא היינו מהססים להטיל על הנאשם מאסר לתקופה ממושכת יותר.

5. מן הצד השני, הנאשם שבפנינו בחר להודות באשמה באופן מידי וליטול אחריות על מעשיו. הכרתו, כיום, בחומרת המעשים, היתה מרשימה וכנה. בכך, זכאי הוא להקלה בדין, השמורה למי שניחם על מעשיו והפנים את חומרתם, בבחינת 'מודה ועוזב ירחם' (ע/4011/11 רב"ט גל ימיני נ' התצ"ר, בעמ' 5 ואילך לפסק הדין, והאסמכתאות שם (2011)). התחשבו בשירותו המועיל כלוחם, חרף קשיים בלתי מבוטלים מבית ונסיבות משפחתיות קשות. שקלנו גם את ששת ימי המחבוש בפועל שכבר ריצה בגין האירועים, בטרם החלה חקירת המצ"ח בעניינו. לשלילת דרגותיו של הנאשם כמפקד, המתלווה להדחתו מתפקידי לחימה, נודעת משמעות עונשית בלתי מבוטלת במישורים נוספים.

6. באיזון שבין השיקולים, ובשים לב להלכה כי הסדרי טיעון, לקיום נועדו (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577) – מצאנו לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים, כלשונו.

על הנאשם יוטלו העונשים הבאים:

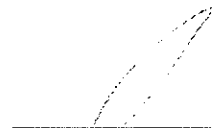
1. 60 ימי מאסר בפועל, בכליאה ממשית, שמניינם החל מיום מעצרו בתיק, 18/03/12. מן המאסר ינוכו 6 ימי המחבוס שריצה הנאשם לפני תחילת החקירה.
2. 30 ימי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודה צבאית, בבסיס ציוד תל השומר, לפי התנאים המנויים בחוות דעתה של רמ"ד שיקום במקמצי"ר.
3. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של התעללות או אלימות כלפי אחר.
4. הנאשם יחיד לדרגת סה א.

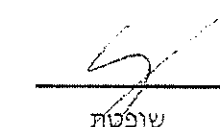
הנאשם יתייצב לריצוי העבודות הצבאיות במשרדה של רמ"ד שיקום במקמצי"ר ביום 06/05/12, עד השעה 10:00.

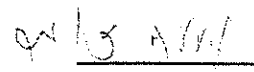
בשולי גזר הדין, מתבקש מפקד בס"כ 394 לשקול בחיוב את בקשת הנאשם לקבל תופשה לרגל חג העצמאות הקרב ובא.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, 06/05/12, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

שופטת

אב"ד